

واکنش حامد بهداد به انتخاب «علت مرگ: نامعلوم»

■ گروه فرهنگ و هنر – واکنش حامد بهداد در صفحه‌ی اینستاگرام خود چنین نوشت: «با طلب توفیق و احترام بسیار به گروه فیلم منتخب، برای معرفی به اسکار لازم می‌دانم گلابام را به هیات‌دآوری عنوان کنم: رفقا و همکاران من در هیات‌انتخاب فیلم برای اسکار چه خوب سر «پیرپسر» را بریدید! و چه جانانه آن را کنار زدید.»

سالم بدر نبرد.

درباره فیلم علت مرگ: نامعلوم

مسعودارجمندفرمتقدسینمانوشت:گاهی اوقات، یکفیلم، فراتراز قصه و شخصیت‌هایش، به آینه‌ای تبدیل می‌شود که روح یک جامعه را بازتاب می‌دهد. «علت مرگ: نامعلوم» ساخته علی زرنگار، دقیقاً چنین اثری است. این فیلم، نه فقط یک داستان، بلکه یک سفر است؛ سفری جاده‌ای که در تاریکی شب و در دل کویر، ما را به اعماق روح ایران می‌برد. به عنوان کسی که این فیلم را نه فقط با چشم، که با جان و دل تماشا کردم، حالا می‌خواهم لایه‌های پنهانش را در قالب چند یادداشت برایتان بازگو کنم.

۱- جاده‌ای که می‌توانست فریاد بزند، اما در حد یک نجوا ماند

در سینمای جاده‌ای، جاده همیشه بیش از یک مسیر بوده است. از «پزی رایدلر» که نماد آزادی شد تا «تلما و لویی» که جاده را به بستر رهایی زنان تبدیل کرد، جاده خودش یک شخصیت است؛ زنده، پویا و پر از رمز و راز. در «علت مرگ: نامعلوم»، جاده کویری و شب‌های تازگی، حس تنهایی و ایهام را به زیبایی منتقل می‌کند. اما راستش را بخوایید، دلم می‌خواست این جاده بیشتر از اینها حرف بزند، بیشتر از اینها در سرنوشت آدم‌ها دخیل باشد.

جاده در اینجا، بیشتر شبیه یک بوم نقاشی است که درام انسانی روی آن نقش می‌یابد. یک پس‌زمینه ثابت برای سکوت پریه‌های آدم‌ها. شاید این انتخاب، عاملدانه بوده تا تمرکز روی شخصیت‌ها باشد، اما پتانسیل جاده به عنوان یک کاتالیزور برای تغییر و تحول، کمی نادیده گرفته شده است. گویی ون و مسافران‌ش در یک نقطه از زمان و مکان گیر افتاده‌اند و جاده، فقط شاهد این برزخ است. این سکون جاده‌ای، شاید کمی از آن پویایی که از یک فیلم جاده‌ای انتظار داریم، کم می‌کند، اما به فیلم فضایی منحصر به فرد می‌بخشد؛ فضایی برای تأمل در سکون‌های پرمعناي زندگی.

۲- آدم‌های معمولی، در گرداب یک اتفاق غیر معمول

همه چیز از یک اتفاق نه چندان ساده شروع می‌شود: مرگ یک مسافر و پیدا شدن پول‌هایش در یک ون. اما همین جرقه کوچک، زندگی چند آدم معمولی را زیر و رو می‌کند. شخصیت‌ها از دل همین جامعه‌اند؛ نه قهرمانان افسانه‌ای، نه شروران مطلق. راننده‌ای که چشمش به پول است، زن و شوهری که آینده‌ای مبهم دارند، و

پس از آن که بنیاد سینمایی فارابی، فیلم «علت مرگ: نامعلوم» به کارگردانی علی زرنگار را از میان فیلم‌های «پیرپسر»، «رها»، «زن و بچه» و «زیبا صدایم کن» به‌عنوان نماینده رسمی سینمای ایران برای سال ۲۰۲۶ به آکادمی اسکار معرفی کرد، واکنش‌های بسیاری برانگیخته‌شد.

از جمله تازه‌ترین این واکنش‌ها، واکنش حامد بهداد، بازیگر فیلم سینمایی «پیرپسر» است. او با استفاده از تعبیر «جان سالم به در نردن» «پیرپسر» در صفحه‌ی اینستاگرام خود چنین نوشت: «با طلب توفیق و احترام بسیار به گروه فیلم منتخب، برای معرفی به اسکار لازم می‌دانم گلابام را به هیات‌دآوری عنوان کنم: رفقا و همکاران من در هیات‌انتخاب فیلم برای اسکار چه خوب سر «پیرپسر» را بریدید! و چه جانانه آن را کنار زدید.

سه ساعت و ربع فیلم مهمی (پیرپسر) را، با خون دل، بی آن که حتی تن به یک پلان سانسور بدهد، از هفت‌خوان ارشاد و فجر و پخش و سینمادار و ۱۲ روز جنگ و موشک‌باران، عبور دادیم و به مردم رساندیم، اما امان که در شعبده‌دستان شما گم شد و جان

«استاد» به ایتالیا می‌رود

گروه فرهنگ و هنر – فیلم سینمایی «استاد» در نهمین دوره جشنواره بین‌المللی نیروی ایتالیا به نمایش درمی‌آید.

فیلم سینمایی «استاد» به کارگردانی سیدعماد حسینی و تهیه‌کنندگی بهروز زافخمی در ادامه حضورهای جهانی خود، به نهمین دوره جشنواره بین‌المللی نیروی ایتالیا (Festival Internazionale Nebrodi Cinema Doc) راه یافت.

بدین ترتیب این جشنواره از ۲۹ سپتامبر تا ۵ اکتبر برابر با ۱۳ تا ۱۷ مهر در منطقه سیسیل ایتالیا برگزار می‌شود.

این جشنواره از رویدادهای معتبر سینمایی این کشور به شمار می‌رود و با هدف معرفی آثار شاخص و مستقل از سراسر جهان، میزبان فیلمسازان بین‌المللی است. «استاد» در ماه‌های اخیر در قالب تورهای بین‌المللی خود در کشورهای گوناگون به نمایش درآمده است؛ از جمله حضور در

می‌دهند. اما در میان این جمع، تنها دو نفرند که در مقابل شش‌راپتی که بر آنها تحمیل شده کنش نشان می‌دهند، یکی که از زندان خارج می‌شود تا شاید بتواند یک نفر را از اعدام نجات دهد. و دیگری که سعی دارد خود را نجات دهد و کسی را همراه خود می‌کند که رویا دارد و برای آن رویا عمل می‌کند؛ دیگران صرفاً به وقایع واکنش نشان می‌دهند. این تفاوت، نشان‌دهنده دو نوع انسان است: آنهایی که به دنبال نجات خود از مرداب روزمرگی هستند، و آنهایی که تنها به حفظ وضع موجود یا به دست آوردن سهمی ناچیز از یک اتفاق ناخواسته فکر می‌کنند.

۷- خانواده، دغدغه مشترک جمعی

در نگاه من یک دغدغه مشترک و عمیق که در تار و پود فیلم تنیده شده، خانواده است. از راننده‌ای که نگران تشکیلات خانوادهاش است تا زوج جوانی که آینده‌شان به هم گره خورده، مردی که نگران جان همسرش است و حتی کسی که علت مرگش نامعلوم است دلیل حمل پولش معلوم است و آن خانواده منتظرش است. در این فیلم، کاراکترها همه تحت تأثیر مسئولیت‌ها و نیازهای خانوادگی‌شان قرار دارند. این دغدغه انسانی، به اعمال آنها معنا می‌بخشد و گاهی آنها را به سمت تصمیمات دشوار سوق می‌دهد. پایان فیلم، با نمایش خانوادای جدید بازن حمله که در تاریکی منتظر ون هستند، بسیار تلخ و تأمل‌برانگیز است. این صحنه، مهر تاییدی است بر این ایده که چرخه این درد، این وسوسه‌ها و این درگیری‌های اخلاقی، بی‌پایان است و نسل به نسل ادامه پیدا خواهد کرد. گویی این همان «علت مرگ: نامعلوم» است که هر روز در زندگی‌های ما تکرار می‌شود؛ دردی که از روان جامعه نشأت می‌گیرد و در معماری زندگی‌هایمان بازتاب می‌یابد.

زرنگار در «علت مرگ: نامعلوم» با جسارت، ژانر جاده‌ای را به ابزاری برای کاوش در اعماق اخلاقی انسان تبدیل می‌کند. این فیلم، با وجود چالش‌های خود، اثری است که نه تنها دغدغه‌های جامعه فعلی ایران ما را بازتاب می‌دهد، بلکه به ما یادآور می‌شود که جاده‌های زندگی، پر از آزمون‌های اخلاقی هستند که علت مرگ یا زندگی واقعی ما را رقم می‌زنند.

در غیاب قانون بیرونی، به چالش کشیده می‌شود. پیدا شدن پول، مثل کشف طلا در یک وسترن است؛ محرکی که طمع و خشونت را بیدار می‌کند. این یک وسترن اخلاقی است که میدان نبردش، نه ون است. فیلمساز با انتخاب این رویکرد، لایه‌ای عمیق‌تر به فیلم می‌افزاید و آن را از یک درام ساده فراتر می‌برد. این فیلم، معماری روح انسان را در مواجهه با بی‌قانونی و وسوسه به تصویر می‌کشد؛ اینکه چگونه ساختارهای اخلاقی درونی مادر، در غیاب چارچوب‌های بیرونی، فرو می‌ریزند یا استحکام می‌یابند.

۵- سبز، رنگی از تاریخ و دردی بی‌پایان

یکی از جسورانه‌ترین و هوشمندانه‌ترین انتخاب‌های فیلم، استفاده پرنرنگ از رنگ سبز است؛ در نورپردازی، در صحنه پردازی، حتی در لباس‌ها. این فقط یک انتخاب زیبایی‌شناختی نیست؛ یک نماد پردازی آشکار است. نمادی از جنبش سبز ایران و اتفاقات سال ۸۸. فیلمساز، با این رمزگذاری بصری، در فراموش کردن رمز کیف و باز کردن آن با عدد ۸۸ تلویحاً می‌گوید که سال ۸۸، بسیاری از گره‌های جامعه ایران و زخم‌هایی را درون خود دارد که هنوز التیام نیافته‌اند و نیازمند مرز گشایی هستند.

این سبز، نه فقط نماد امید، بلکه نماد دردی مشترک، ایهام و سؤالات بی‌پاسخی است که هنوز جامعه را درگیر کرده است. این رنگ، به نوعی رمز گشایی از وضعیت اجتماعی و سیاسی است که شخصیت‌ها در آن نفس می‌کشند؛ وضعیتی که در آن، خطوط اخلاقی، مالی و اجتماعی با یکدیگر درهم آمیخته‌اند. از لحاظ فرم نیز این استفاده از رنگ، یک درس بزرگ در معماری بصری فیلم است؛ اینکه چگونه یک رنگ ساده می‌تواند بار معنایی و تاریخی عظیمی را حمل کند و به عنصری کلیدی در روایت تبدیل شود.

۶- قهرمانان روزمرگی، شخصیت‌های واکنشی

در «علت مرگ نامعلوم» اکثر شخصیت‌های فیلم، خاکستری و غرق در روزمرگی و بدبختی‌های گذشته و حال هستند. آنها نه قهرمان‌اند و نه کاملاً شرور. فقط به اتفاقی که ناگهان رخ می‌دهد، واکنش نشان

جشنواره‌های Sofia MENAR و Golden FEMI، بلغارستان، Ahmedabad International Film Festival هند و Kurdistan International Independent Film Festival آمریکا که همگی از رویدادهای سینمای مستقل در مناطق خود محسوب می‌شوند.

فیلم سینمایی «استاد» نخستین‌بار در چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر به نمایش درآمد و مساجد بابایی برای بازی در این فیلم موفق به دریافت سیمین بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد شد. حسن معجونی، هدیه حسینی‌نژاد، حوریه مقدم و مهدی ابوحمزه از دیگر بازیگران این اثر هستند. این فیلم روایتی درام از تقابل آرمان‌گرایی و واقعیت‌های اجتماعی است که با نگاهی انسانی و شخصیت‌محور ساخته شده است. پخش بین‌المللی فیلم سینمایی «استاد» بر عهده مرکز بین‌الملل سوره است.

مسیر پروازی کیش – دبی – کیش

کیش – دبی – کیش

روابط عمومی و امور بین الملل

شرکت هواپیمایی کیش

جهت درج آگهی ثبت شرکتها در روزنامه محلی اقتصاد کیش

به نشانی: روبروی دادگستری قدیم کیوسک احمد نیک پور مراجعه فرمائید

۰۹۳۴۷۶۸۰۹۷۷

ttgroup.ir @Toptours_Group 021-8586